

по-имотни-тѣ попове и кметове.

С. 3. Къзнеса единъ испжденъ чорбаджѣ да му недава ужъ Господь да става ёще веднъжъ чорбаджѣа. Дошъ занаетъ было казва и пакъ са подмазва, черпи раж-тж съ мѣдника да ищжтъ пакъ него изедника.

Ч. 4. Не доваѣ ли вѣмъ ѣкѡ благѡ пажитъ живетѣ, ѣ останокъ пажити вѣшеа ногѡми вѣшими пожирѡете, ѣ ѡстоѡвшѡюса вѡдѡ пивѡсте ѣ останокъ ногѡми вѣшими возмѡщѡсте, ѣ ѡвцы моѡ попраиѣ нѡгѡ вѣшихъ живѡхѡ, ѣ возмѡщѣннѡю вѡдѡ ногѡми вѣшими пѣѡхѡ. (ѣез. 34.)

П. 5. День достоенъ за вѣченъ споменъ. Родиса единъ писатель, който ще състави на българи-тѣ Грамматикѡ.

С. 6. Коконѡ Драгѡша испочѡпи сички-тѣ паници и гърне-та, защото мжжъ ѣ кѡпназ деѣ чанѣи (порцелани) за Великденъ, а тѡ като геркина не ще веки колибарскы сѡдове.

Н. 7. Великденъ! Великденъ! Примѣни! моди! голи глави! тънки мантила; прѣсни вради! сини врсеници! вѣ-